

سقف بطور متوسط 5 متر است، عمق ایستگاه (سکوی انتظار) 120 تا 400 متر، با یک باند نوری یکنواخت فلورسنت در امتداد لبه هر سکوی. پس از چند بار نور خوانی و زمان سنجی، مدت زمان حدوداً صحیح برای باز بودن شاتر، دستمان می آید؛ ایضاً مقدار لازم جهت کم و زیاد کردن دیافراگم. با دیافراگم 14 تا 22، بین 5 ثانیه تا 2 دقیقه نوردهی لازمست.

باید صبر و حوصله داشت. قبل از عکاسی فکر کرد، به تمام جوانب آن. نور، کادر و کمپوزیسیون را در ذهن و ویزور خود ساخت. نباید عکس معمولی تحویل بیننده داد، هر چند در یک مجموعه وجودش ضروریست.

قطاری با سرعت 30 کیلومتر در ساعت وارد ایستگاه شده و توقف می کند. بیایید عکاسی کنیم:

الف- قطار ایستاده در ایستگاه: یک عکس معمولی! و البته ضروری!

ب - در یک انتهای ایستگاه مترو دوربین را قرار دهید. اگر از قطار در حال ورود به ایستگاه عکاسی کنید، بعلت زمان زیاد نور دادن، سکوی روبرو هم ثبت می شود.

ج- در انتهای ایستگاه مترو قرار دهید. علاوه بر ثبت سکوی روبرو، داخل واگن راننده انتهای قطار هم ثبت می شود.

د- دوربین در انتهای دیگر ایستگاه قرار دارد. در این حالت هم علاوه بر ثبت سکوی روبرو، باند نوری ناشی از حرکت چراغهای عقب قطار تا داخل نیز ثبت می شود.

در حالت اول با کمی دقت می توان عکسی با کیفیت خوب گرفت. در بقیه حالات بایستی قبل از عکاسی نهایی زمان ورود و خروج و توقف و محل توقف را قبل از عکاسی با بهترین زاویه دید تجربه کرد.

*یاد گرفتیم. در عکاسی، علاوه بر اطلاعات و تکنیک عکاسی، تفکر و جسارت، اساس نوآوری است!
یاد گرفتیم. هرکاری که خوب انجام شود، "نان و عزت در آن است!"*

